

JUKKA SEPPINEN

Vastaus Polviselle

Valtiotieteen tohtori Jukka Seppinen päättää Paasikiven aikakauteen -teoksensa ympärillä käydyn keskustelun (Haik 4/2001 ja 1–2/2002).

■ Alkaa olla aiempaa tärkeitä ottaa juridista kantaa Paasikiven toimintaan ke-

väällä 1944. Juristin koulutukseni antaa siihen mahdollisuuden.

Sodan aikana voimassa olleen maanpetosrikoksen tunnusmerkistön vertaaminen Paasikiven toimiin antaa johtoa asiassa. Kyseeseen tulee 20.8.1942/683 annettu rikoslain kohta. Sen mukaan Suomen kansalainen syyllistyi maanpetokseen mm., jos hän Suomen tai sen liittolaisen vahingoksi ”viholliselle ilmaisee sotavoiman suuruuden, tilan, aseman tai liikkeitä tai niitä koskevan päätöksen...” Jos Suomen kansalainen todettiin sodan aikana syylliseksi, kuolemanrangaistus uhkasi. Varomattomuus oli erikseen mainittu rangaistusperusteena. Seuraus siitäkin oli vähintään vankeusrangaistus.

Paasikivi ilmaisi viholliselle Saksan Suomen rintamalla olleiden joukkojen määrät ja sijainnit. Polvisen tulkinta Suomen liittolaissuhteesta Saksaan johtaa siis väistämättä johtopäätökseen, että Paasikivi olisi ansainnut syytteen maanpetoksesta. Polvisen tulisi todeta Paasikiven maanpetturuus, jotta olisi johdonmukainen tulkinnoissaan.

Olen välttänyt oikeudellista arviointia tähän saakka, mutta tulevassa tutkimukseni *Karjala Suomen politiikassa vuosina 1939–2000* tulen siihen ottamaan selkeän kannan. Siihen vaikuttaa Suomen ja Saksan välinen suhde sodan aikana. Sama koskee Paasikiven roolia Karjalan menetyksessä. Sen osalta olen tähän asti katsonut, että Paasikivi toimi menetystä tukevalla tavalla hyväksyessään vuoden 1940 rajat vastoin presidentin, ylipäällikön, hallituksen ja eduskunnan kantaa.

Keskustelu Paasikiven toiminnasta 1944 päättyy tähän. Toimitus. ■